

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

התובעת:

בעניין: חב שהר אי.אר. די פלוס בע"מ

ג ג ד

הנתבעת:

החב לכפר נופש ומלונאות בע"מ

פסק-דין

מבוא

1. בפניי תביעה לתשלום סך של 103,953 ש"ח.
2. התובעת היא חברה פרטית המבצעת עבודות דפוס ופרסום.
הנתבעת הינה חברה פרטית ובעלת בית המלון בלו ביי שבעיר נתניה (להלן: "המלון").
3. ביום 13.7.2005 הזמינה הנתבעת מהתובעת התקנה של רשת חיפוי על הקיר החיצוני הצפוני והדרומי של המלון. המטרה הייתה ליצור חיפוי אסתטי לקירות המלון בזמן שהנתבעת ביצעה בו עבודות שיפוץ נרחבות. בתמורה התחייבה הנתבעת לשלם לתובעת סך של 93,325 ש"ח בתוספת מע"מ.
4. הנתבעת שילמה לתובעת מקדמה בסך של 20,000 ש"ח, אך לא שילמה את יתרת התמורה. מכאן התביעה.
5. הנתבעת טוענת להגנתה כי התובעת ביצעה את עבודת החיפוי באופן רשלני, וכתוצאה מכך, ניתקה רשת החיפוי מקירות המלון ונקרעה לגזרים בשל הרוחות העזות שנשבו בעונת החורף. עקב כך, הנתבעת נאלצה להקדים את התקנתם של חלונות בחמש מקומות המלון, למרות שמלכתחילה תוכנן להתקין במועד מאוחר יותר. ההתקנה המוקדמת

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

גרמה לנתבעת נזק מימון בשיעור של 87,500 ₪, שהנתבעת מבקשת לקזז מסכום התביעה.

6. התובעת טוענת כי רשת החיפוי נקרעה משום שעובדים של הנתבעת ניתקו את החיזוקים של הרשת אל הקיר תוך כדי ביצוע עבודות השיפוץ, הן בקיר הצפוני והן בקיר הדרומי, על מנת שיוכלו לפנות פסולת בנין מן הקומות העליונות של המלון. ניתוקים אלה הם שגרמו בסופו של דבר לקריעת הרשת.

דיון

7. השאלה המרכזית הטעונה הכרעה בתיק זה היא מהי הסיבה שבגינה ניתקו הרשתות מן הקיר ונקרעו- האם הדבר ארע בשל התקנה רשלנית של התובעת או שמא בשל העובדה שעובדי הנתבעת ניתקו בעצמם את הרשת מן הקיר, באזורים מסויימים.

8. מטעם התובעת העידו מנהלה, רונן אור, המזכירה נורית כהן ומנהל החברה הקבלנית שביצעה בפועל את התקנת הרשת מטעם התובעת, בועז אזולאי.

מטעם הנתבעת העיד מנהלה, ישראל גלאובך. עד נוסף, רפי מנדה, שהיה מנהל הפרוייקט מטעם הנתבעת, לא התייצב לעדות ולכן תצהירו נמחק.

9. על פי עדותו של בועז אזולאי, הוא ועובדיו ביצעו בחודש אוגוסט 2005 את התקנתה של רשת החיפוי, כקבלני משנה מטעמה של התובעת. לשם כך הותקנה קונסטרוקציה מיוחדת הכוללת עיגונים לקירות במרחק של מטר זה מזה, וביניהם נמתח כבל פלדה, אליו חוברו הרשתות באמצעות אזיקונים או גומיות (עי 5 לפרוטוקול).

לאחר מכן, בחודש ספטמבר 2005 התבקש בועז אזולאי לבצע עבודת השלמה של התקנת רשת במקומות נוספים.

במהלך חודש ינואר 2006 הוא הגיע למלון לבקשתה של התובעת, לאחר שהנתבעת התלוונה על כך שהרשת נפרמת. בעדותו תיאר את מה שגילה באותו ביקור:

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

"אם אנחנו מדמיינים את החזית הצפונית, אז בצד המזרחי, הצד שפונה לכיוון מזרח, בהרבה קומות היה ניתוק של הגומיות ושל האזיקונים שחיברו בין הכרזה [רשת החיפוי - ת.ב.] לבין הכבל פלדה שאליו הן נמתחות. ואז אני שאלתי את הפועלים שם במקום, תגידו מי ניתק את זה, כי זה היה ברור לי, שהניתוק הוא לא אקראי, כי ראיתי בדיוק בנקודות שאנשים עומדים שם, כאילו עומדים ויכולים לשפוף דברים. ואז אמרו לי תשמע, אנחנו זה לא נוח לנו הכרזה הזאת, היא מפריעה לנו בעבודה, אז פתחנו. אני הודעתי מיד לשוהר [לתובעת - ח.ב.] שבמקומות מסוימים הכרזה נפתחה ונתקו עם קאטרים או עם דברים כאלה ואמרתי להם תשמעו, זה מסוכן." (ע' 14 לפרוטוקול).

"שעליתי למעלה בעצמי, ודיברתי עם העובדים והם אמרו לי תשמע, זה לא נוח לנו, אנחנו פתחנו פה כדי להוריד כל מיני דברים, וזה מפריע לנו בעבודה." (ע' 17 לפרוטוקול).

בסי 5 לתצהירו, תיאר בועז אזולאי שיחה שהיתה לו עם מנהל העבודה מטעם הנתבעת, אדם בשם יאיר:

"מנהל העבודה אמר כי אין אפשרות לקשור את החיזוקים כי אז לא יהיה ניתן לפנות את פסולת הבנין 'ויצטרכו להוריד אותה ברגל מהקומות העליונות'."

כעבור שבועיים, הרשת כבר נתלשה כמעט לחלוטין מן הקיר ונקרעה, בשל הרוחות העזות שנשבו במקום. בועז אזולאי העיד כי התבקש על ידי התובעת לשוב בשנית לאתר כדי לבחון את המצב:

"אחרי איזה שבועיים, אמרו לי תשמע, הרשת הזאת נתלשה, תרוץ מהר תראה מה הבעיה ... ניגשתי וראיתי ... שזה כבר היה מצב של תלישה כמעט קומפלט, שהרשת התנפפה באויר, זה רשת של שבע מאות מטר מרובע ..." (ע' 18 לפרוטוקול).

10. עדותו של בועז אזולאי היתה מהימנה ולא נסתרה בחקירתו הנגדית. מדובר בעד שהתרשם במו עיניו מן הסיבה שבגינה נותקה רשת החיפוי מן הקיר- ניתוק מכוון על ידי עובדים של הנתבעת, משיקולים של נוחות בעבודה. על כן, יש לייחס משקל רב לעדותו.

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

11. עדותו של בועז אזולאי נתמכת בעדותו של מנהל התובעת, רונן אור, שתיאר בתצהירו כיצד התקשר למנהל העבודה יאיר כאשר נודע לו מפיו של בועז אזולאי שהרשתות נותקו מן הקירות, ובתגובה לכך:

"מר יאיר מסר לי שהם חייבים לפנות פסולת בניין והוא יבדוק מה ניתן לעשות לעניין חיזוק מחדש של הרשתות" (סי' 13 לתצהירו של רונן אור. ראה גם עדותו, בע' 84 לפרוטוקול).

רונן אור גם תיאר בתצהירו כיצד שבועיים בלבד לאחר שהרשתות נקרעו, הוא ביקר בעצמו במלון והבחין כיצד במרפסות שכוסו באמצעות הרשתות, הותקנו קונסטרוקציות ברזל, שאין כל ספק שלא ניתן היה לייצרן בפרק זמן כה קצר מאז התנתקות הרשתות מהבנין. מכאן מתבקשת המסקנה שעובדי הנתבעת ביצעו עבודות במקום שבו הותקנו הרשתות, ואגב כך ניתקו אותן מהקיר.

12. ניתן היה לצפות מן הנתבעת שתנסה להפריך את עדותם של בועז אזולאי ורונן אור באמצעות העדתם של מנהל הפרוייקט ומנהל עבודת השיפוץ מטעמה, אלא שדבר זה לא נעשה.

מנהל הפרוייקט, רפי מנדה, הגיש אמנם תצהיר אך לא התייצב לחקירה ולכן תצהירו נמחק.

במיוחד בולטת העובדה שהנתבעת לא זימנה לעדות את יאיר, שלטענת התובעת היה מנהל העבודה מטעם הנתבעת, למרות שגם מנהל התובעת רונן אור וגם קבלן המשנה בועז אזולאי סיפרו בתצהיריהם כי עמדו עימו בקשר ישיר בעקבות התנתקות הרשתות מן הקירות, ושמעו מפיו כי הניתוק בוצע על ידי עובדי הנתבעת. המנעות זו פועלת לחובתה של הנתבעת, מכוחו של הכלל הראייתי לפיו בעל דין שנמנע מלהביא עד שיכול לתמוך בגרסתו, הדבר מתפרש לחובתו:

"אי הבאתו של עד רלוונטי מעורר, מדרך הטבע, את החשד כי יש דברים בגו, וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו והשיפתו לחקירה שבנגד."

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

(ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח' פ"ד מה(4), 651, עמ' 658-659).

ראה גם ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ פ"ד מד(4), 595, עמ' 602-603.

"כלל הנקוט בידי בית המשפט ניימים יומימה שמעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראייה שהיא לטובתו, ואם נמוע מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהשג ידו ואין לו לכך הסבר סביר - ניתן להסיק שאילו הובאה הראייה היתה פועלת נגדו."

13. העד היחיד מטעם הנתבעת היה מנהלה, ישראל גלאובך. מעדותו עולה כי הוא ניהל חברות נוספות מטעם הבעלים של הנתבעת (ע" 101 לפרוטוקול), כאשר במקביל הוא טיפל במכירה של מלון אחר השויך לאותה קבוצה (ע" 102 לפרוטוקול). מטבע הדברים, יש להניח כי מידת מעורבותו האישית בעבודות השיפוץ של המלון, היתה נמוכה בהרבה מזו של אנשי השטח, שלא זומנו לעדות. בוודאי שלא יכולה להיות לו ידיעה אישית משל עצמו בנוגע לסיבה שבגינה התנתקה רשת החיפוי מקירות המלון.

14. בנוסף, פועלת לחובתה של הנתבעת העובדה שלא הציגה את יומני העבודה של השיפוץ, שכן יומנים אלה היו אמורים לתאר את התופעה של התנתקות הרשתות מן הקירות והסיבה לכך.

כמו כן, הנתבעת לא הציגה מכתבי פניה כלשהם אל התובעת, בהם האשימה את התובעת באחריות לקריעת הרשתות מן הקירות (ראה הודאתו של גלאובך, בע" 171 לפרוטוקול). גם עובדה זו תמוהה למדי, שכן אם הנתבעת סברה בזמן אמת שהרשתות נקרעו באשמתה של התובעת, ניתן היה לצפות ממנה כי תשלח מכתבי דרישה אל התובעת על מנת שזו תתקין מחדש את הרשתות, על חשבונה, ולא תסתפק בהזמנת נציגי התובעת לבחון את הבעיה.

15. הנתבעת טוענת בסיכומיה כי פסולת הבנין פונתה אך ורק מהחזית המזרחית של המלון, ולא מהחזיתות הצפונית והדרומית, ולכן אין הגיון בגרסת העדים מטעם התובעת.

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

אינני מקבל טענה זו. עדי התובעת לא העידו על כך שבפועל אכן פונתה פסולת הבנין מן החזיתות הצפונית והדרומית של הבנין, אלא רק שכך אמרו להם הפועלים ומנהל העבודה בשטח. מה שחשוב לענין זה היא העובדה שבעו אזוראי ראה במו עיניו שמדובר בניתוקים מכוונים של חיבורי הרשת לקיר בנקודות מסוימות בהן עבדו פועלי הנתבעת, כמו גם העובדה שמנהל העבודה יאיר הודה גם באזורני וגם באזורניו של רונן אור שהניתוק נעשה על ידי עובדי הנתבעת.

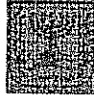
16. הנתבעת טוענת כי התובעת אינה מסבירה איזה מבין שתי הרשתות – הצפונית או הדרומית – נותקה מהקיר בדי עובדי הנתבעת, ומכאן שאין בפיה הסבר של ממש מדוע שתי הרשתות גם יחד נותקו מהקיר ונקרעו.

אינני מקבל טענה זו. בועז אזוראי העיד במפורש, בס' 4 לתצהירו, כי הרשת נותקה על ידי עובדי הנתבעת הן בחזית הצפונית והן בחזית הדרומית, מה שמסביר את התנתקותה מהקיר בשתי החזיתות גם יחד.

17. הנתבעת מצביעה בסיכומיה על מספר סתירות בעדותו של רונן אור בנוגע לנסיבות בהן שלח את קבלן המשנה בועז אזוראי לבדוק את מצב הרשתות בחודש ינואר 2006. אכן, סתירות כאלה קיימות, ולא ברור האם בועז אזוראי נשלח בגין תלונה של הנתבעת או בגין יוזמה עצמית של רונן אור. שורת ההגיון נותנת כי בועז אזוראי נשלח למקום בגלל שהרשתות התחילו להפרם, כפי שטוענת הנתבעת, אך אין מקום לייחס משקל רב לסתירות אלה, שכן השאלה מדוע הגיע רונן אור לבדוק את הרשתות אינה בעלת חשיבות של ממש, באשר אין חולק כי באותה עת הרשתות אכן החלו להתנתק מן הקיר. מה שחשוב לעניינו הוא הסיבה לתופעה זו, ולא הסיבה שבגינה נערך הביקור.

18. הנתבעת טוענת כי אין כל הגיון לייחס לה פרימה מכוונת של הרשתות, לנוכח זאת שאין חולק כי היא הזעיקה את התובעת לטפל בבעיה מיד עם גילויה.

אינני מקבל טענה זו. אין כל סתירה בין הטענה לפיה פועלים של הנתבעת גילו "יוזמה עצמית" וניתקו בנקודות מסוימות את החיבורים של הרשת לקיר, משיקולי נוחות אישית, לבין הזמנתה של התובעת לטפל בבעיה בשלב מאוחר יותר, שכן הניתוק החלקי

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

גרם בהמשך להתנתקות כמעט מוחלטת של הרשת מן הקיר ולקריעתה, עקב הרוחות העזות שנשבו באזור, קריעה שהיתה למורת רוחה של הנתבעת.

19. הנתבעת מתבססת על סי 10 לחוזה ת/3 בו נקבע שהתובעת תהיה אחראית למשך 12 חודשים לכך שהרשתות לא ייקרעו מוהבנין, כנימוק לכך שאין היא חייבת לשלם לתובעת עבור ההתקנה.

אינני מקבל טענה זו. אחריותה של התובעת לפי סי 10 לחוזה ת/3 חלה רק במקרה שבו קריעת הרשת היא תולדה של התקנה לקויה או רשלנות מצידה של התובעת, ולא זה המצב שבפנינו.

20. סיכומי של דבר, אני קובע כי התנתקות הרשת מקירות המלון התרחשה באשמתם של עובדי הנתבעת ולא כתוצאה מהתקנה רשלנית של קבלן המשנה מטעם התובעת. ממילא יש לדחות את טענת הקיוויו שמעלה הנתבעת בגין נזקי מימון שנגרמו לה כביכול, שכן לא התובעת או מי מטעמה הם שאחראים לנזקים אלה.

21. השאלה הבאה המצריכה דיון היא מהו גובה החוב של הנתבעת כלפי התובעת.

22. על פי החוזה שנכרת בין הצדדים, מוצג ת/3, נקבע כי "מסגרת העסקה" הינה המכפלה של 1,516.68 מ"ר שהוא השטח המשוער של הרשת, במחיר של 11 דולר למ"ר, קרי, 16,683.48 דולר, לפי שערו היציג של הדולר בעת הכנת החשבון הסופי. עוד סוכם כי עלות ההתקנה הינה 18,000 ₪. סך כל "מסגרת העסקה" הועמדה על 93,325 ₪ בתוספת מע"מ.

אין חולק כי הנתבעת שילמה לתובעת מקדמה בסך של 20,000 ₪.

23. התביעה הוגשה על סכום של 103,953 ₪, מבלי לספק לכך כל הסבר ומבלי להציג תחשיב או אסמכתא כלשהי שתבסס את החוב הנתבע.

24. לביסוס סכום התביעה הוגש תצהירה של נורית כהן, העובדת אצל התובעת בתפקיד של מזכירה ואחראית תשלומי לקוחות אצל התובעת, וכן תצהירו של רוני אור, מנהלה של התובעת.

8

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

באופן תמוה, לא צורפו נספחים כלשהם לתצהירה של נורית כהן וגם לא לתצהירו של רונן אור.

25. אכן, רונן אור הצהיר כי בסיום ההתקנה ביקשה הנתבעת תוספת לעבודה ובעקבות כך נעשתה עבודה נוספת בחודש ספטמבר 2005, אלא שאין הוא טורח לציין בתצהירו מהו היקף העבודה הנוספת ומהו התשלום המגיע לתובעת בגינה. הוא גם לא צירף לתצהירו את הזמנת העבודה הנוספת שלטענתו נשלחה על ידי הנתבעת.

26. נורית כהן טוענת כי ביום 31.8.2005 נשלחה לנתבעת חשבונית בסך 110,499 ₪ וביום 30.9.2005 נשלחה חשבונית נוספת בסך 10,000 ₪, אך משום מה, החשבוניות לא צורפו לתצהירה, וגם לא נערך על ידה תחשיב כלשהו המציג את האופן בו חושב סכום החשבוניות. גם לכתב התביעה לא צורפה אסמכתא כלשהי לביסוס תחשיב החוב.

27. למעשה, הראייה היחידה בדבר גובה החוב הינה החוזה ת/3, שאף הוא לא צורף לתצהירים מטעם התובעת, אלא הוגש לראשונה במסגרת חקירתם של העדים.

28. התובעת מנסה שלא כדין להשלים בסי 9 לסיכומיה את אשר החסירה בשלב הגשת הראיות, קרי, לבסס את תחשיב סכום התביעה. אכן, רונן אור ניסה להסביר בעדותו בעל פה כיצד חושב סכום התביעה (עי 66 לפרוטוקול), אלא שאז התברר כי הוא מסתמך על חשבוניות שזכרן לא בא, לא בתצהירו שלו וגם לא בתצהירה של נורית כהן, וממילא הן גם לא גולו בהליך של גילוי מסמכים. ברי כי לא כך מוכיחים חוב במסגרת הליך משפטי. למעלה מהצורך יש להעיר כי חשבוניות לבדן (שבמקרה דנן, כלל לא הוגשו) אינן מבססות חוב, שכן צריך עדיין להוכיח שהיתה התחייבות של הנתבעת לשלם את סכום החשבוניות, כמו גם להוכיח את האופן בו חושבו החשבוניות. דבר מכל אלה לא נעשה כאן.

29. בנסיבות אלה, החוב היחיד שהוכח הוא זה הנקוב בחוזה ת/3, קרי, סך של 93,325 ₪ בתוספת מע"מ. החוב כולל מע"מ הינו 108,724 ₪. מסכום זה יש להפחית מקדמה בסך 20,000 ₪ ששולמה על ידי הנתבעת ביום 31.7.2005 (ראה נספח לתצהירו של גלאובך).

מכאן שיתרת החוב המוכח הינה 88,724 ₪, כולל מע"מ.

בתי המשפט

א 012993/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 29/07/2009

לפני: כבוד השופט חגי ברנר

30. אשר על כן אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 88,724 ₪, כולל מע"מ, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה.

כמו כן, הנתבעת תשלם לתובעת שכ"ט עו"ד בסך 9,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק והוצאות משפט בסך 2,500 ₪.

31. המוכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ח' באב, תשס"ט (29 ביולי 2009), בהעדר הצדדים הנ"ל.

חגי ברנר, שופט